

פרשות דראושה וקפליוק משמשות תירוץ ליוזמה שמטרתה האמיתית היא לקבוע: פעולה למען השלום היא עבירה פלילית

קשה להגיע בישראל לדרגה של אלוף החוצפה, מפני שיש מועמרים רבים לכך. השבוע נרשם מועמד נוסף: דודי בן-ישיב, הנאשם ברצח ערבי עליידי ירי טיל באוטובוס, כשניסה לבצע טבח המוני. בן-ישיב, חבר-רשום בתנועתו של

נאשם ברצח בן-ישיבול שיא החוצפה

מאיר כהנא, החשוד בניסיון לבצע טבח המוני, איפשר לפרקליטו, המודחה עימו, להגיש קובלנה פלילית. בין השאר תבע הגיועון החשוד-ברצח להעמיד לדין את העיתונאי אמנון קפליוק, על שנסע לעמאן כדי לסקר את ריוני המועצה הלאומית הפלסטינית, וזהו, כמובן, ררישה מגוחכת. החוק הישראלי מתיר בפירוש שליחות כזאת, מכיוון שזוהו מגע עם "סוכן חוץ" שיש לו הסבר סביר, ושאינו בו כוונה לפגוע בבטיחות המדינה.

גיש את הקובלנה על עבירה אחרת: כניסה לארץ-אוייב. עבירה טכנית. בניסיונות המיקר רה, זה רעיון אווילי. אם אין עצם המגע עם אש"ף מהווה עבירה במיקרה זה, הרי הנסיעה עצמה היא לכל היותר עבירה טכנית. יהיה זה מגוחך להגיש עליה מישפט.

הפרקליט הגיש גם קובלנה דומה נגד אורי אבנרי, על פגישתו עם יאסר ערפאת. כאן כבר כבורות גמורה. היועץ המישפטי כפל קבע כי לא היתה כאן עבירה, וכי הפגישה היתה חוקית כנסיבות המיקרה. היועץ המישפטי אינו שופט. הוא רק קובע שאין להגיש תביעה, מפני שאין לו ספק שהשופטים יזכו את הנאשם.

אבנרי לא נכנס באותו יום לארץ-אוייב בלי היתר. היה לו היתר לנוע ללבנון. אומנם, באופן פורמלי הפר את החוק חודש לפני כן, מייד אחרי פרוץ השלוחה, כאשר עבר את הגבול כדי לשחות עם הכוחות הלוואמים - כפי שעשו באותה שעה עשרות עיתונאים אחרים, שכולם הפרו את החוק באופן טכני.

בן-ישיבול ופרקליטו שכחו להגיש קובלנה גם נגד תמר גולן, שביקרה השבוע בסוריה. אין זו שיכחה מיקרית, כנרד כי לא השמירה על החוק עמדה לנגד עיניהם, אלא הצד הפוליטי. סוריה, האוייבת הקיצונית, היא כשרה בעיני מאיר כהנא, אש"ף אינו כשר. לא ביטחון, לא שלום, אך כהנא וגם רבים מאנשי הליכוד, שזעקו חמס אחרי פרשת עבר-אל-והאם, אינם מתכוונים לשמור על החוק הישראלי, אלא לחוקק חוק חדש. החוק הקיים נועד לשמור על

(המשך בעמוד 8)

אש"ף: דף חדש

הראשונה מתכוון אש"ף לנהל מדיניות-חזק פלסטינית עצמאית - דבר הקרוי בסלנג הפוליטי הפלסטיני "עצמאות ההחלטה הפלסטינית".

הדבר התבטא לא רק במי-ליים, למחרת המועצה הרעברו רוב מוסדות אש"ף מדמשק לעמאן, ובחלקן מדמשק לתו-ניס. המגע עם סוריה נותק למעשה.

באופן פרדוכסלי, חיזקה מילחמת-לבנון את עצמאות אש"ף, בלבנון היו כוחות אש"ף ומוסדותיו כפופים לווסט סורי, בגלל שליטת הצבא הסורי בשטח. רק אחרי יציאת אש"ף מן הבזל הלבנוני, איבדה סוריה את כוח-ההווטו שלה. עכשיו תקועה ישראל בבזל זה.

אין אש"ף מתכוון להחליף את האפטרופוסות הסוריות באפטרופוסות ירדניות, והדבר ברור גם למלך חוסיין. אין אש"ף שבו בעמאן, והוא יכול לעבור משם ככל עת. שיתוף-הפעולה החדש בין אש"ף וירדן בנוי על אינטרס

מצריים. אש"ף הודיע על נכונותו לשתף פעולה עם מצריים, מבלי לחייב אותה לבטל את הסכמי קמפ-דייוויד. אלא רק לשים קץ ל"רוח קמפ-דייוויד". ההבדל הוא שאין אש"ף מערער על השלום הישראלי-מצרי. ואינו מתנגד להתמקם בכירת ערבית שיש בה שני רירות ישראלית. לעומת זאת ממשיך אש"ף להתנגד להסכם "האוטונומיה" של קמפ-דייוויד, והסכם זה אכן חשוב כמת.

נפתחה הדרך לברית עם ירדן. החלטות המועצה מאפשרות עתה שיתוף-פעולה מרחיק-לכת עם ירדן, ולהופעה מדינית משותפת. הצד על המלך להשתית את היוזמה החדשה על ההחלטה 242 לא התקבלה ולא נחתה. למעשה, ניתן להנהיג "יורי-כוח לנהל מדיניות פרגמטית.

אוישר הדיישה עם הישראליים. בנידבריה הפתיחה שלו בירך ערפאת את "הכוחות המתקדמים" בישראל - ניסוח המצביע בבירור בכיוון מסויים. אחת ההצעות החשובות ביותר התקיימה לגבי הדיישה עם

העצום של המוני העם הפלסטיני תומכים עתה במנהיגותו של יאסר ערפאת. יוקרתו של ערפאת חווקה במידה כזאת, שאין כיום אף אדם אחד כעם הפלסטיני ובאש"ף, אשר יוקרתו מגי-עה אף לקרסולי יוקרתו של ערפאת. לא זה בלבד שהוא נבחר פה אחד כיו"ר הוועדה-הפועל של אש"ף, אלא שניתן גם אישור מוחץ למדיניות שלו.

הקן של ערפאת אושר. נקודת-הימבחן היתה הביקור שערך ערפאת במצריים בראשית השנה, מייד עם פינוי מטריפולי שבלבנון. ערפאת עשה אז מהלך מרהיב, מבלי להתייעץ עם איש. במעשה הרמאטי זה כרת ברית עם מצריים, והוציא אותה מן הבידוד. רבים באש"ף לא הבינו את המהלך המבריק ומתחו עליו ביקורות.

אחרים מתחו ביקורת על כך שערפאת פעל על דעת עצמו. בלי אישור מוקד-רם. השבוע אושר הביקור הזה בדעבר בהצבעה כללית, שהיתה אישור מוחץ למדיניותו של ערפאת כולה.

הרובטה רוב לערפאת. הוועדה-הפועל הקודם טוהר. מתנגדי קור

אחרי שהתסזר עשן מסביב למר-שב 177 של המועצה הלאומית הפלסטינית בעמאן, התבררה התמונה. העדויות הרבות של עריה-הראיה, השירורים הישירים בטלוויזיה היר-הנית, הנוסח המלא של ההחלטות, בחירת הוועדה-הפועל והתגובות ברחבי העולם - כל אלה גיבשו תמונה כרוה לגמרי.

זוהי תמונה של מהסכה בי-תולדות התנועה הפלסטינית.

החידוש של העצם המדיניות של יאסר ערפאת. זו התבטאה במשך שנים רבות, והיתה ידועה לרבים.

החידוש הוא בכך שמדיניותו של ערפאת נחלה ניצחון מכריע. הוא התקבלה כמעט פהאחד עליידי המועצה, הרוב טח לה רוב מכריע בכל המוסד-רות, רוב מתנגדיה סולקו מן-האירגון, או נשארו בחוץ.

את הסיכום הנכון ניסח דווקא נץ-ישראלי בעיתון ישראלי ימני-לאומני. הכתב הצבאי איתן הבר, בצהרון יזי-עות אחרונות, הכתיר את כתבת-הסרי-כום כך: "המועצה הפלסטינית ברבת-עמון איפשרה לערפאת ל-התגבר על הפילוג ולחזק מעמדו - אש"ף החדש. על בסיס פתיח וק-בוצות שוליות, נהנה מתמיכתן של רוב מדינות-ערב ומנאמנות שלוחו-תנו הרבות ברחבי-העולם - עתה יפנה לכיוון המדיני. המסוכן ליש-ראל יותר מכל פעולת-טרור."

לשון אחרת: אש"ף עלה על-דרך השלום, וזה מסחיד את-מומלתי-ישראל ואת תומכיה-יותר מכל פיגוע חבלני.

מרועי מפני שיוזמה-שלום ערבית גדולה ומשכנעת, שבמרכזה עומד אש"ף, עשויה לגייס לחץ עולמי עצום למען שלום, שבמיסגרתו תחזור יש-ראל את השטחים הכבושים.

ניצחוננו של ערפאת

הניצחונות של המושב היו חרי-אבל הפרקליט המדיני התחכם, והי-גיש את הקובלנה על עבירה אחרת: כניסה לארץ-אוייב.

עבירה טכנית. בניסיונות המיקר רה, זה רעיון אווילי. אם אין עצם המגע עם אש"ף מהווה עבירה במיקרה זה, הרי הנסיעה עצמה היא לכל היותר עבירה טכנית. יהיה זה מגוחך להגיש עליה מישפט.

הפרקליט הגיש גם קובלנה דומה נגד אורי אבנרי, על פגישתו עם יאסר ערפאת. כאן כבר כבורות גמורה. היועץ המישפטי כפל קבע כי לא היתה כאן עבירה, וכי הפגישה היתה חוקית כנסיבות המיקרה. היועץ המישפטי אינו שופט. הוא רק קובע שאין להגיש תביעה, מפני שאין לו ספק שהשופטים יזכו את הנאשם.

אבנרי לא נכנס באותו יום לארץ-אוייב בלי היתר. היה לו היתר לנוע ללבנון. אומנם, באופן פורמלי הפר את החוק חודש לפני כן, מייד אחרי פרוץ השלוחה, כאשר עבר את הגבול כדי לשחות עם הכוחות הלוואמים - כפי שעשו באותה שעה עשרות עיתונאים אחרים, שכולם הפרו את החוק באופן טכני.

בן-ישיבול ופרקליטו שכחו להגיש קובלנה גם נגד תמר גולן, שביקרה השבוע בסוריה. אין זו שיכחה מיקרית, כנרד כי לא השמירה על החוק עמדה לנגד עיניהם, אלא הצד הפוליטי. סוריה, האוייבת הקיצונית, היא כשרה בעיני מאיר כהנא, אש"ף אינו כשר. לא ביטחון, לא שלום, אך כהנא וגם רבים מאנשי הליכוד, שזעקו חמס אחרי פרשת עבר-אל-והאם, אינם מתכוונים לשמור על החוק הישראלי, אלא לחוקק חוק חדש. החוק הקיים נועד לשמור על

(המשך בעמוד 8)

של המועצה הלאומית הפלסטינית בעמאן, אשר דחפוהו כמעט בכוח, אל הבימה, כדי שיתחזר בו. ערפאת נשא נאום רגש, כשלידו הו"ר של המועצה.

אחרי שיאסר ערפאת הת-פטר מתפקידו, כושב-יראש הוועד הפועל של אש"ף, הוקף עליידי המוני הצירים

השלום סולקו. הושם קץ למצב הבלתי-נסבל שהיה קיים מאז שנות 60', ושנתו ייצוג כמעטי-שווה לגוף כמו פת"ח, שבו מרכז הרוב הגדול של התנועה, ולרסיים זעירים. כמו הקבו-צה של אהמד ג'בריל, הוועדה-הפועל החדש משקף את המציאות בתנועה.

מבין 14 חבריו יש 10 תומכים בטווחים בקו של ערפאת. שלושה מקומות הושי-ארו ריקים (אחד לאירגונו של חבש, אחד לאירגונו של חוואתמה, אחד ל-הפילגה הקומוניסטית או לצאעיקה הפרוסורית) מקומות אלה לא יאווישו בעתיד הקרוב.

ניתן יפוייכוח לוועדי-הפועל. לוועדה-הפועל, שבו יש רוב כה עצום לערפאת, ניתן יפוייכוח מלא לגבי יוזמות משותפות עם ירדן ומצי-ריים. כשהכוונה הברורה היא לפעול כדי לשכנע את ארצות-הברית לבטל את החרם שלה על אש"ף, לפתח יוז-מת-שלום חדשה וללחץ על ישראל. בוטל רישמית החרם על

הרדי, ויחזיק מעמד כל עוד קיים אינטרס משותף זה. אש"ף לא ויתר רשמית על "המאבק המזויין" בשטחים הכבושים, אם כי מה מנהיגים. כמו שגריר אש"ף בבית-רות, שפיק אלי-חוט, הכריז במועצה פומבית כי "האופציה הצבאית אינה קיימת". הפיגועים נתפסים באש"ף כמצע להפגנת הקיום הפלסטיני.

מול העמדה השלילית הטוטאלית של ממשלת-ישראל, אין תיקווה להי-פסקה גמורה של הפיגועים.

אך אין ספק שאילו נפתחה הידברות רצינית בין ממשלת-ישראל ואש"ף, בצורה זו או אחרת, ישירה או עקיפה, ניתן היה להשיג הפסקת-אש הרדית, בדומה להפסקת-האש שהיתה קיימת במשך 11 חודשים בגי-בול הצפוני לפני מילחמת-ה-לבנון.